

Tisztelt Igazgató Úr!

Ezúton szeretném ismét megköszönni a felejthetetlen és átütő élményt, amit a Gőr Nagy Mária Színitanoda növendékei nyújtottak a Kossuth Lajos Gimnázium tornatermében, szerdán, december 9-én, két (esetleg) „unalmas és fárasztó”, de mindenképpen a napi rutint jelentő tanóra között. Egy szürke, esős hétköznapon váratlan ajándékot kaptunk Önöktől. Kis túlzással állítható, hogy valójában az ilyen eseményekért és élményekért érdemes iskolába járni. (Na meg élni, általában.) Úgy érzem, sokkal többet adott a gyerekeinknek az előadás és a rendhagyó irodalmi óra, mint ha csupán mi, tanárok szántunk volna – a legjobb esetben is maximum 45 percet - arra, hogy García Lorca életművéről beszéljünk.

Az Önök növendékei, fiatal koruk dacára, különlegesen érett és elhivatott játékot nyújtottak, mi, nézők pontosan érzékeljük, mennyi munka van ebben. Miközben az előadást figyeltem, fél szemem a kossuthos diákokat fürkészte. Jó érzés volt látni, hogy az órákon nem mindig a tudásukkal jeleskedő, esetleg problémásabb magatartású fiatal emberek is tátott szájjal követik az eseményeket, igyekezvén nem lemaradni egyetlen mozzanatról sem. A színészek térbeli közelsége meghökkenítő és egyben felemelő érzést keltett bennük. A szó szoros értelmében részt vettek ebben a darabban, ahogy annak egy igazi előadáson lennie kell. Ismét bebizonyosodott, hogy nem feltétlenül a méregdrága díszletek teremtik meg a csodát a színpadon. Itt még színpad sem volt. Ám a tornaterem pályaborítása pillanatok alatt eltűnt, és megteremtődött az illúzió, a 30-as évek andalúz faluja. Én még az olajfák illatát is éreztem.

Az előadást követő spanyolorán továbbfolytattuk a beszélgetést, bevitettem az eredeti spanyol szöveg egy részletét, egy szó mint száz, számukra, ennek a kb. 120-150 gyereknek a számára Lorca már „meg van véve”, sőt valahol a színház is.

Külön szeretnék kitérni a képek közötti „beavató” eligazításokra, azok eltalált mennyiségére és minőségére. Pont ott, pont akkor és pont annyit kellett elmondani, mint ahogy az elhangzott. Jó arány- és stílusérzékkel sikerült elkerülni az unalmas, ámde hosszú magyarázatok csapdáját, és értővé tenni a hallgatóságot.

Kérem, fogadja legnagyobb elismerésemet és hálámat a magas színvonalú játékért és rendezésért, és tolmácsolja a színésznövendékeknek az egész iskola köszönetét.

Nagy-nagy izgalommal várjuk a Rómeó és Júlia előadást.

Üdvözlettel és szeretettel:

Skrapitsné Rádai Zita

Kossuth Lajos Gimnázium, XX. Ady Endre u. 142.